

1) Sanhedrin 42a

כיוון דהינו אורחיה לא מברכין וא"ר אחא בר הוננא א"ר אסי א"ר יוחנן
כל המברך על החדש בזמננו כאילו מקבל פניו שכינה כתיב הכא (שמות
יב, ב) החדש הזה וכתיב התמ (שמות טו, ב) זה אליו ואנו הוו תנא דברי רבי
ישמעאל אילמלא (לא) זכו ישראל אלא להקביל פני אביהן שבשמים כל
חדש חדש דיים אמר אבי הילך נימרינהו מעומד מרימר ומיר זוטרא
מכתפי (אהדי) ומברכי אל רב אחא לרב אשি במערבא מברכי ברוך
מחדש חדש אמר ליה הא נשוי דיין נמי מברכי אלא כדרב יהודה דאמר
רב יהודה ברוך [וכו] אשר במאמרו בראשם וברוח פיו כל צבאם חוק
זמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם ששימים ושמחים לעשות רצון קומו
פועלי אמת שפועלתן אמת וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי
בטן שהן עתידין להתחדש כמותה ולפאר ליויצרם על שם כבוד מלכותו
ברוך אתה ה' מחדש חדש (משלוי כד, ו) כי בתהבותה תעשה לך

2) Margaliyas Hayam Sanhedrin

שמעתי לפירוש עניין "הליך" זה לפי שישנו ברכות הנהנין וברכות המצוות. ברכות הנהנין מברכים בכל פעם שנתניין
אבל ברכות המצוות רק בזמנים הקבוע, ברכות הנהנין מברcin בין מישוב בין מעומד וברכות הממצוות רק מעומד, והנה
אור הלבנה נהנה בני אדם ואמ נאמר שברכתה מסוג ברכות הנהנין והוא צריך לברך כל לילה אבל אחר שאמרו
שפעים אחת בחודש די נמצא שאין זו ברכת הנהנין רק כברכת הממצוות ובכן אמר אבי הילך נימרינהו מעומד כדי
ברכת הממצוות...).

[ה] 3) Biur Halacha Hilchos Rosh Chodesh (426)

- **ומברך מעומד - בש"ס איתא תנא דבי ר' ישמעאל אל מלא לא זכו בני ישראל אלא להקביל פni אביהן شبשים פ"א בחודש דים אמר אבי וכו'.**
והכוונה במה שאמר להקביל הינו שע"י הלבנה ושארי צבא השמים ששמורים תמיד את תפקידם אנו רואין גודלו של הקב"ה. ואנו מברכין פועל אמת על הקב"ה שהוא אלהים אמת שפיעולתו אמת הינו שהפעולה עצמה היא ג"כ אמת שהיא קיימת לעולם כענין שנאמר ויעמידם לעד לעולם. וכלל הברכה להשי' לבדו ולזולתו ח"ז אין לברך ולהתפלל רק ע"י הלבנה נראה גבורותיו וזה להקביל פni אביהם די [פמ"ג] ומשמעותי מחד דברי טעם במה שנהגו בכמה מקומות אחר קידוש לבנה לומר עליינו לשבח הינו שלא יטעו ח"ז במה שאנו יוצאים נגד הלבנה ושמחים נגדה שיש שום חשש רעין שאנו נתנו כבוד לבנה לכך אנו אומרים עליינו לשבח ומסימין כי ה' הוא האלהים בשם ממעל וגוי אין עוד ומה שאנו יוצאים הוא רק כדי לראות גבורות של הקב"ה שהוא מאיר בראינו לכל בא עולם וכענין שנאמר שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה ואיתא בש"ס אמר אבי הלכך צ"ל מעומד מרימר ומיר זוטרא הוא מכתפי להו וمبرכי ועין פירושו בטור וביד רמה לר' מאיר הלוי למס' סנהדרין פי' דמחמת זקנותו וכבודן אי אפשר היה להן לעמוד והוא נסמך על כתף של עבדיהם כדי לקדש בעמידה עי"ש ומשמע מזה דעת"פ סמוכה לעניין זה בעמידה למן دائ' אפשר לו בעמידה ועין בח' רע"א בשם תועח דאסר לסמן או על מקלו והינו בדאפשר לו בלבד:

4) Birchash Yitzchok (Rabbi Genack) Siman 25

בגמ' סנהדרין א' ל' ר' רוקח באשר לרב אש במערבה מברכי ברוך מוחדש חדש אמר ליה הא נשי דידן נמי מברכי אלא כדבר יהודת דאר"י ברוך אשר במאמורו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאים וכו' ברוך מוחדש חדש. ונתפרק או ברכת קידוש הלבנה hei ברכה קצרה או ברכה ארוכה, אבל צריך ביאור מה עניין זה ומה דיניהם מברכות רב אהא אמר דיני דידן מברכות הך ברכה קצרה.

ואשר יראה לומר בחלוקת רב אהא ור' י' דעתך בחויב ברכת הלבנה דיש להסתפק אי הוא ברכת הראה כאשר ברכות הראה כמו על הקשות והרואה את ים התגוזל וכו' או דוחי חיוב בפ"ע דחכמים תיקעו ברכה ותפילה מיוחזת על חידוש הלבנה, די הוא ברכת הראה צריך להיות ברכה קצרה שאור ברכות הראה אבל אי תקנו ברכה ותפילה מיוחזת על חידוש השבנה נראה שראיה להיות ברכה ארוכת. ונפק' מ' בזה אי חייב אדם לצאת מביתו לראות הלבנה כדי ברכת הראה הרי אין חייב לברך אלא אם רואה הלבנה אבל אותו חייב להכניס עצמו במצב שבירך אבל אי חייב ברכה בפ"ע אפשר שחייב לצאת מביתו ולברך על הלבנה. ולפי זה מובן מה דקאמר רב אהא דכיוון דבר דוחי ברכת הראה ולכן הוא ברכה קצרה נשים גם חייבות לברך אי רואות הלבנה בחידושה דזומה לשאר ברכות הראה שהייבוט לברך בגין על הקשות וכו' אבל אי היה קביעת תפילה על חידוש הלבנה היה מצוות עשה שהז"ג ושים פטורות.

5) R Shlomo Kluger - Chochmas Shlomo Siman 426

נ"ב עיין ב מג"א סק"א שכטב זברכת הלבנה הי מ"ע שהז"ג ונשים פטורות וכטב כן בשם השלה"ה הקדוש. ולדעתינו זה היא תמורה מאי ואין לו עניין כלל למ"ע שהז"ג וכלל זה לא נאמר רק במצבה דגוף המצוה שייכת תמיד בכל עניין ובכל זמן כגון סוכה ולולב וכדומה מצוות זו אפשר להתקיים בתשוען כמו בתשרי ואיר כמו בניסן ואעפ"כ אמרה התורה שבימים הללו חייב מכאנן ואילך פטור מוקה דהו מ"ע שהז"ג ולכך נשים פטורות אבל בלבנה אותו הוה לה מניעה מכח הזמן זה חייב המונעה מגוף המצוה שלא שייכא אז דמן"ג אם כבר בירך פעמי אחת על ראייתה לא שייך ברכה עד ב"פ כיון שכבר בירך פ"ע לו יהא דהוי פרי חדש אם בירך עלי בשעת ראייה או אכילה א"צ לברך אה"כ עוד ומכל מקום כשמתאחד בשנה החדשה פרי חדש מברכין שנית ואיתו חשב בזאת שמן ורמא"ז וזה דיין דאין המונעה מכח הזמן ונף אם לא ברכו עלי בchodosh זהה מכל מקום לא שייך עוד ברכה מכח דמותה לתהתקון אחר כך וא"כ הוא מניעת הברכה שאין כאן גוף הדבר לברך עליו...

6) Magen Avrohom Hakdamah Siman 426

מגן אברהם

נשים פטורות - דמ"ע שהז"ג הוא ואף על גב דהם מקיימות כל מ"ע
כגון סוכה מ"מ מצויה זו אין מקיימים מפני שהם גרים גם הלבנה
(של"ה) עם"ש סס"י רצ"ז ובסנהדרין פ"ה אמר"י על ברכת הלבנה הני
נשי דידן נמי מברכי משמע קצת דمبرכין ואפשר לד"ז נשים אלא
ליישנא בعلמא נקט: סומא חייב לקדש הלבנה (רש"ל בתשו):

7) Shulchan Aruch/Magen Avrohom 296

נשים חייבות בהבדלה כשם שהחיות בקידוש ויש מי שחולק: הaga ע"כ לא יבדילו לעצמן רק ישמש הבדלה מן האנשים:

לא יבדילו לעצמן. וב"ח כי אף למד שפטורות מ"מ יכולין להבדיל לעצמן כמו בשופר ולולב והמנג שאפי יש שם אנשים שיכולין לשמווע מפיהם מבידلين לעצמן עכ"ל ואפשר דעת רמ"א למצוה שיש בה עשה רשאן לעשות ולברך אבל בדבר שאין בה אלא הברכה כגון כאן אין רשאות ואפשר דמהאי טעמא לא נהגו לקדש הלבנה ועם"ש סימן תכ"ז אבל בראש פ"ק דקידושין משמע דכל ברכה שאין בה וצונו רשאים הנשים לומר ע"ש גבי הגדה ועסי תקפ"ט ס"וadam כבר הבדילו الآחרים אסור להבדיל לנשים ופשט דרשאים לברך לעצמן על הבשימים ועל הטעים דברת הנחנין הם והעיקר לדברי ב"ח: